

Минахме най-после подъ позеленѣлата отъ мѣхъ каменна грамадна арка — едничикийтѣ входъ въ града.

Не ви трѣбва да ходите въ разкопкитѣ на Помпея*): влѣзте въ Месемврия и ще имате представа за мъртъвъ градъ!

И месемврийци сигуръ чувствуватъ това: скрити задъ дебели мухлясали стени, тѣ сякашъ само шепнатъ — гласъ не се чуе.

Тукъ не е Анхиало, тукъ дъсчени кѣщи нѣма — всичко е зидъ, старъ, многовѣковенъ зидъ, навредъ къртенъ, нѣйде изоставенъ, но нийде не е подновенъ. Самитѣ прозорци сж дупки нѣкакви, въ които рѣдко се мѣркатъ плахи образи.

Тукъ на всѣка крачка вѣе голѣма набожностъ. Въ Месемврия само параклиситѣ сж четиредесетъ... И обяснимо: рибари отглежда тоя градъ и отъ рибари се той храни. Срѣдъ тия развалини, отъ които градскитѣ стени криватъ и Балкана, и всички хоризонти и надъ които бучи оная ненаситна стихия — злото, невѣрното Черно море, срѣдъ тия развалини, казвамъ, наистина не ви остава друго освенъ да премижните очи и да подирите небето за утеха или пъкъ да поемете дѣхъ и да обезумѣете...

Ив. Пастуховъ

Боговетѣ на старитѣ траки.

Дионисъ (Сабази—Залмоксъ).

I.

Следъ сирни заговѣзни, презъ цѣлата недѣля, наставатъ твърде весели дни. Млади и стари се маскиратъ, устройватъ си посещения, играятъ, пѣятъ, шегуватъ се. Много е любопитно на сирния понедѣлникъ въ най-югоизточна България. въ Малко-Търновска околия и на югъ отъ нея въ сегашна Турция. Тогава изъ нѣкои села се устройватъ особени игри съ маски. Събиратъ се нѣколцина играчи. Двама отъ тѣхъ взематъ главнитѣ роли. Тѣ се казватъ калугери. На главата си правятъ накитъ отъ цѣла козя кожа безъ рога, пълна на върха съ слама, а долу виси червена лента. Кожата покрива цѣлото лице. Оставени сж дупки

*) Градъ въ Италия, затрупанъ при изригването на вулкана Везувий въ 79. год. сл. Р. Хр.